

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De incendio hay. ca. vij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Josue

sue viros de hysricho qui exploraret clista tem hay q̄ est iuxta bethel. Qui reuertentes di kerūt. Nō ascendat ois ppls. Sufficiūt tria millia ad capienda vrbē. Josebus tñ dicit triginta milia. Qui cū ascendissent terga vertentes peulli sunt a vīris vrbis hay, et corrue rūt ex eis trigita et sct viri. Josue ḥo scidit ve stimēta sua et iacuit p̄nus coraz arca vſq; ad vesp̄ā, et senes p̄li cū eo saccis indutis liq; faciūt ē cor p̄li. Uerebant em̄ ne timor eoꝝ q̄ inuaserat chanaeos transiit in audaciā adeo ut ipetū faceret i ipsos. Dicitq; dñs ad iostue. Pottuꝝ est ppls anathemate: nec ero cū eo donec mundet. Applica cras p̄lm ad te et fac sortē p̄ tribz et familiis et domī et capi ta. Et quecumq; soris iuenerit cōburef igni cū oī substālia sua. Quo facto: iuenerit soris tribum iude, deinde familiā zare, tandem domū chartim, adylium caput achor. Et dicit ei iostue. Fili da gloriā deo p̄fitendo qd feceris. Quo p̄fesso missi sūt nūc ad tentorū eiꝝ, q̄ p̄fata pecunia recōdīta in terra retulerūt ad populuꝝ. Tollēs itaq; iostue illū cū vñuersa domo eius vñuersa sup̄ellecili et tumētiſ, duxit eū in vallē p̄fundā, lapidauitq; eī ois ppls et cūcta q̄ illiꝝ erat igne cōsumpta sunt. Feceruntq; sup̄ eū acerū lapidū q̄ p̄manet vſq; in p̄sentē dī. Vocariꝝ est nomen loci illiꝝ vallis achor. Nec putandū est p̄lm ne glerisse mandatū dñi q̄ p̄ceperat eū p̄buren dum. Hā in sacra scriptura ignis p̄ vehemēti pena accipit solet: vt ibi, de fornace ferrea egypti, purat tñ hebrei dñm p̄cepisse lapida ri tñ, et allia q̄ lapidibꝝ obrui possent, cetera q̄ lapides nō lentiret igne cremāda. Tradit tñ Aug⁹. iostue fecisse hoc qdā p̄sideratione. Aut em̄ penituit achor: et sic dignus nō erat igne gehennali: et sic illū noluit vrere qui dñgnus igne nō erat. Vel si non penituit: et dñgnus erat igne eterno, reseruauit dñō penaz ignis. Puniusq; eū alio genere pene ne vis deret bis punit⁹ in idp̄m.

De incendio hay, Capitulū. VII.

Ditea surrexit

P iostue, et ois ppls cū eoyt ascende rent in hay et p̄misit trigita milia viroꝝ inter bethel et hay ad occidenteꝝ. Qui dimissis in locū insidiarū qnq; milibꝝ redierunt ad exercitū q̄ erat ad aquilonē. Rex aut̄ hay festinavit mane egredi cū omni pplō suo

ignorans q̄ post tergū laterent insidie. Iosue ḥo fugiēs cum

longiꝝ p̄tratisset eos ab vrbē elenauit ely bebant coniunct p̄t q̄ peum quiez gerebat equos habebat. Ely Quo vīso: surrexit peos ei ferre pedites q̄ erant in insidiis et vīx posseſt.

Intrantes vrbēm suc cendebat ea. Quibus egressis post hostes et iostue faciētē īpetū la cos: et vtraq; p̄te ceder bātūt aduertari: et interficerūt om̄s a viro vſq; ad mulierē duodecim milia hom̄. p̄dā vero sibi diuiserūt: suspendētes regē hay in patibulorū vſq; ad vesp̄ā, et tūc deponentes eū p̄icerūt eū ī introitu ciuitatis, cōgesto sup̄ eī acerū lapidū: succendētēs vībē ferēt eā tumulū sempiternū. Hic p̄occupat historia d̄ altari illo qd̄ factū est int̄ garzim et hebal: sup̄ quē scrip̄tū iostue deuteronomiū, et de bñdictionibꝝ et maledictibꝝ factis sup̄ mōtes illos de q̄bꝝ loco suo dīcemus.

De dolo gabaonitaz et mulcta,

Capitulum. VIII.

Gabaonite vero

S audiētes q̄ fecerat iostue duabvꝝ bibbꝝ, et q̄ ex mandato dñi nullē parceret habitantū in terra p̄missiōis, nec amicicias cū eis faceret, callide cogitauerūt inire fed̄ cū isrlā misserūtq; nūclos q̄si de longinquo venientes: q̄ in argumentū longiſt̄ nēris v̄tres ferebāt et sotulares veteres et p̄tachis cōlutos, panesq; in sistratiis eoz dus ri erāt: et muscidi et i frusta cōminuti: q̄ cū v̄res nūlent in galgalis dicerūt ad israel. De terra longinqua venimus: q̄ est extra terram que sorte vobis debet. serui vestrī sumus int̄ nobiscū fedus. Crediderūtq; eis filij israel: et os domini nō interrogauerūt. Initioꝝ cū eis federe: iurauerunt eis iostue et cleazar et omnes p̄incipes multitudinis. Post triduum vero cognouit israel se cōcūnentuz esse a gabaonitis, mouentibꝝ castra venerūt et euerterēt ciuitates eoz, egressis sunt gaba onite obuiam eis: et ait iostue. Quare imposuistis nobis. Qui dicerūt. Timuim⁹ valde et de p̄silio pulchritus animabo nostris, facte quod bonū vobis et rectū videtur. Tunc acclamauit populus nō esse standum iuramento: quod per surreptionē factum erat, et presertim cū dominus inhibuisset talibus